

van het individu tegenover het collectief, de gemeenschap.

- 21) S. Vestdijk, De Schandalen, (Rotterdam/Den Haag 1953) 330
- 22) Bv. in "De Vuuraanbidders" tweemaal, waarbij de tweede keer op te vatten is als een obligate herhaling van de eerste, en in "De Hôtelier doet niet meer mee" (1968), waar een pas geboren kind niet welkom is.
- 23) Cornets de Groot, 189. Deze filosofie van "Ik" op zoek naar "Zelf" en het herinneringsselement zou kunnen wijzen op platonische invloeden.
- 24) Toverwerk en Lyriek bij Vestdijk in NRC 25/11/1967
- 25) Gregoor, In gesprek, 85
- 26) R.F. Beerling, Heden en Verleden (Arnhem 1962) 41/42vv.
- 27) Een uitlating van Vestdijk zelf in Gregoor, In gesprek, 114/115
- 28) P. van Eeten, "Vestdijk als epigoon van zichzelf", NRC 4/4/1970
- 29) Rijnsdorp, 143
- 30) R.F. Beerling, Ideeën en Idolen, (Arnhem 1968) 137
- 31) Ibid., 135
- 32) Ibid., 139
- 33) Zie De Groene Amsterdammer van 3/4/1971
- 34) Met dank aan Frank Ankersmit, die zo vriendelijk was dit artikel te lezen en kritisch te begeleiden.

M O O I E K A R E L

w e s s e l e v e r t k r u l

Charles Edward Stuart (1720-1788) was misschien geen groot veldheer, geen handig staatsman, en hij had zich waarschijnlijk wel liederlijk gedragen tijdens zijn verblijf op het Edinburghse slot; maar er was één ding dat zijn mislukte landing van 1745, culminerend in de slag bij Culloden, rechtvaardigde: hij zag er aantrekkelijk uit. Als men tenminste het volgende lied moet geloven, dat niet lang na de opstand gecomponeerd moet zijn door een Schot die met spijt terugdacht aan de tijd dat het dragen van de kilt en het spelen van de doedelzak nog geoorloofd was!

Merkwaardig is het lage aantal slachtoffers dat hij opgeeft: de officiële aantallen liggen veel hoger. Of zou hij zevenhonderd voor Bonnie Prince Charlie wel genoeg hebben gevonden, en vocht de rest om een andere reden mee?

Prince Charlie Stuart

If you have seen my Charlie
Up ahead of an army,
He was a gallant sight to behold.
With his fine tartan hose
On his bonnie round leg
And his buckles of pure shining gold.
The tartan my love wore
Was the Clan Stuart kilt,
With the soft skin all under it
As white as any milk.
It's no wonder that seven hundred highlanders
Are killed in restoring my Charlie to me.